

บทที่ 4

สรุป

การเปลี่ยนแปลงความชื้นของไม้ยางต่อเวลาอบแห้งของกระบวนการอบแห้งไม้ยางด้วยไอน้ำ ขึ้นอยู่กับความร้อนสามารถแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 3 ช่วงคือ: (1) ช่วงเริ่มแรกการให้ความร้อน (the initial heating period) จะทำให้อุณหภูมิของไม้ยางเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากอุณหภูมิสภาพแวดล้อม ปกติจะถึงจุดเดือดของน้ำจากกราฟช่วงเริ่มแรกในการให้ความร้อนนี้ในกราฟไม่ซัดเจนเนื่องจากระยะเวลาอย่างมาก, (2) ช่วงอัตราการอบแห้งคงที่ (the constant drying period) ช่วงนี้ใช้เวลา 16 ชั่วโมง มีอัตราการอบแห้งสูงเนื่องจากน้ำอิสระ (free water) ที่มีอยู่จะระเหยออกมากจากไม้ก่อนน้ำส่วนอื่นๆ และ (3) ช่วงอัตราการอบแห้งที่ลดลง (the falling rate period) จะเริ่มต้นที่ความชื้นไม่ประมาณ 35% มาตรฐานแห้ง พบร่ว่าน้ำส่วนที่เกิดพันธะเคมีในเนื้อไม้ (bound water) จะเริ่มระเหยออกมากแต่อัตราการระเหยออกมากจะน้อยกว่าอัตราการอบแห้งคงที่ เพราะว่าต้องใช้พลังงานสูงในการระเหยน้ำที่เกิดพันธะทางเคมีออกจากเนื้อไม้ ดังนั้นอัตราการอบแห้งที่ลดลง ช่วงนี้ใช้เวลา 48 ชั่วโมง ดังนั้นเวลาอบแห้งตลอดกระบวนการเป็น 64 ชั่วโมง สามารถลดเวลาการอบแห้งลง 62% เมื่อเปรียบเทียบกับเวลาของการอบแห้งไม้ยางแบบบวชทั่วไป

ไม้ยางที่ผ่านการอบแห้งที่สภาวะเหมาะสมสมแล้ว นำมาทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพและคุณสมบัติเชิงกล ในการทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพทำด้วยวิธีการทดสอบตัวอย่างไม้แบบซี่ส้อม (prong test) พบร่ว่าไม้ยางผ่านการทดสอบทั้งหมด ส่วนการทดสอบคุณสมบัติเชิงกลพบว่าค่าเฉลี่ยของความเก็บเนื้อนานาเส้นที่ยืน (shear strength parallel to grain), ความเก็บอัดนานาเส้น (compression strength parallel to grain), ความเก็บอัดตั้งจากเส้น (compression strength perpendicular to grain), โมดูลัสแตกหัก (modulus of rupture) และ โมดูลัสยืดหยุ่น (modulus of elasticity) พบร่วามีค่า 8.12, 39.9, 18.32, 84.2 และ 12,877 เมกะปascal (MPa) ตามลำดับ ส่วนค่าความแข็ง (hardness) มีค่า 5,692 นิวตัน (N)

การวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ (SPSS 11) เพื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติเชิงกลระหว่างไม้ที่อบแห้งด้วยไอน้ำやりดึงกับไม้ที่ผ่านการอบแบบทั่วไป ของโรงงานอุตสาหกรรมที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ 95% พบร่ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ทุกค่า

ยกเว้นค่าความเก็บนื้อแน่นที่สูงกว่าค่าอ้างอิง (shear strength parallel to grain) ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบคุณสมบัติเชิงกลของไม้หลังอบแห้งกับค่าอ้างอิง (Ref) พบว่ามีค่าความเก็บน้ำอัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง (compression strength parallel to grain), ความเก็บน้ำอัดตั้งฉากเส้นผ่าศูนย์กลาง (compression strength perpendicular to grain), โมดูลัสแตกหัก (modulus of rupture) และโมดูลัสยืดหยุ่น (modulus of elasticity) มีค่าสูงกว่าค่าอ้างอิง (Ref) ทุกค่ายกเว้นค่าความเก็บน้ำเนื่องขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง (shear strength parallel to grain) มีค่าต่ำกว่าค่าอ้างอิง (Ref) อยู่ 26.2%

ผลลัพธ์ของการร้อนที่ต้องการในกระบวนการอบแห้งไม้ยางรวมทั้งหมวดที่ใช้ในการกระบวนการอบแห้งเป็นผลลัพธ์ 3,834.36 MJ ต่อน้ำในไม้ 363.26 กิโลกรัม หรือ 10.55 เมกะจูลล์ ต่อน้ำ 1 กิโลกรัม

การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการสร้างห้องอบแห้งไม้ยางขนาดเล็ก (144 ลูกบาศก์ฟุต) ด้วยไอน้ำยิ่งขึ้นกับลมร้อน พบว่าการสร้างห้องอบแห้งไม้ยางด้วยไอน้ำยิ่งขึ้นกับลมร้อนมีความน่าสนใจในการลงทุนมากกว่าการสร้างห้องอบแห้งไม้ยางด้วยวิธีทั่วไปเมื่อขนาดห้องอบแห้งเท่ากัน